

herop i en noget ændret Skikkelse. Man har i Folketinget ment, at Oprettelsen af et nyt Kontor ikke behøvedes, og det har jeg ment at kunne acceptere, navnlig da vi nu have naaet at faa en Patentlov, og derigen- nem faaet en Ordning for vort Patentvæsen, som fritager Indenrigsministeriet for et temmelig væsentligt Arbejde. Man har endvidere ment at burde nedsætte det Beløb, der var foreslaaet til Forøgelse af Med- hjælpssummen med 2,000 Kr. Ogsaa dette har jeg troet at maatte acceptere. Endelig har man i Folketinget udtalt Ønsket om, at det ny Departement, der skulde oprettes, blev et Departement for Landvæsenet. Denne Ordning vil i og for sig være rimelig. Man havde oprindelig, da Lov- forslaget kom frem, tænkt sig det ny De- partement oprettet for Næringsvæsenet. Under Indenrigsministeriet falde de ved- kommende Sager nærmest i 3 store Grupper: Landvæsenesager, Næringsager og kommu- nale Sager. Naar man nu faar to De- partementer til sin Raadighed, er det givet, at Landvæsenet maa gaa til det ene De- partement, Næringsagerne til det andet. Det er et Spørgsmaal, hvor man vil hen- lægge Kommunesagerne, om man vil hen- lægge dem til Landvæsenesdepartementet eller til Næringsdepartementet til Behandling sammen med disse Sager. Det historisk givne Grundlag er dette, at Næringsager og Kommunesager hidtil have været be- handlede i samme Kontor. Naar man ikke kan opnaa at faa oprettet et nyt Kontor i Indenrigsministeriet, er det rimeligt at lade den Ordning, som har bestaaet i længere Tid, vedblive; og derved bliver ogsaa Ord- ningen af det ny Departement for Land- væsenesager og væsentlig kun disse, i og for sig rimelig. Jeg skal meget anbefale For- slaget, saaledes som det nu er kommet op til det høje Ting, idet man derved vil op- naa virkelig at afhjælpe en meget mangel- fuld Tilstand, som ikke alene er gaaet ud over Personalet, men i høj Grad ogsaa over Sagerne, idet disse ikke kunne faa den Behandling, som de skulle have.

Lovforslagets Overgang til an- den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om de den poly-

tekniske Lærestalt vedkommende Lønningssforhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 1467 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ministerens for Kirke- og Under- visningsvæsenet (G 003): Dette Lov- forslag om de den polytekniske Lærestalt vedkommende Lønningssforhold har foreligget Rigsdagen en Aarsætte, og efter at Lov- forslaget om Universitetets Ordning og Løn- ningssforhold og i Forbindelse dermed Lov- forslaget om Lønningerne ved lærde Skoler vare blevne gennemførte, og efter at lige- ledes Landbohøjskolen havde faaet sin ende- lige Ordning, saa stod det uomtvistelig som en Mangel, at vor tredje store, betydnings- fulde Højskole paa Industriens Omraade, den polytekniske Lærestalt, ikke havde faaet den Ordning, den trængte til, og det kunde ikke være andet, end at det Misforhold, der fremkom, maatte vække en Del Utilfredshed. Jeg kan derfor kun paaskønne, at det andet Ting nu i denne Samling har ført Lovfor- slaget til Ende. Men der er tillige en an- den Omstændighed ved dette Lovforslag, som endnu mere forhøjer og bør forhøje den Paaskønnelse, det bør finde, at Lovforslaget er kommen gennem det andet Ting, og nu har kunnet forelægges her. Saaledes som Lovforslaget er forelagt i Aar, afviger det ret betydeligt fra den Skikkelse, hvori det har foreligget de tidligere Aar, en Afvigelse, som udvortes finder sit Udtryk i, at det er en temmelig betydelig Merudgift, der er paa Lovforslaget, som det foreligger i Aar i For- hold til, hvad der var krævet de foregaaende Aar. Denne Forandring og denne For- højelse skyldes den Omstændighed, at der ved Samvirken mellem Lærestaltens Kræf- ter og Polyteknikere og Ingeniører uden for Lærestalten er tilvejebragt en fornyet og forbedret Undervisningsplan for den poly- tekniske Lærestalt, der skal sætte denne i Stand til i højere Grad, end det kunde an- tages tidligere at ske, at virke for Under- visningen i de praktiske Studieretninger, som Livet kræver. Denne Omstændighed med- førte, som jeg bemærkede, en ganske betydelig eller ikke ubetydelig Forhøjelse af Kravene, og det maa derfor med Paaskønnelse mod- tages, at man i det andet Ting ikke er veget tilbage for at godfænde den ny Under- visningsplan i Principet. Denne Foran- dring medførte nemlig dels en Optagelse af forskellige Sag, der ikke hidtil, særlig i alt